

UREDBA

O RATIFIKACIJI KONVENCIJE O IZDAVANJU IZMEĐU VLADA JUGOSLAVIJE I FRANCUSKE

("Sl. list SFRJ - Međunarodni ugovori i drugi sporazumi", br. 43/71)

ČLAN 1

Ratificuje se Konvencija o izdavanju između Vlade Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije i Vlade Republike Francuske, potpisana 23. septembra 1970. godine u Parizu, u originalu na francuskom i srpskohrvatskom jeziku.

ČLAN 2

Tekst Konvencije glasi:

KONVENCIJA O IZDAVANJU IZMEĐU VLADE SOCIJALISTIČKE FEDERATIVNE REPUBLIKE JUGOSLAVIJE I VLADE FRANCUSKE REPUBLIKE

Vlada Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije i Vlada Francuske Republike, u želji da sporazumno reše pitanje izdavanja, saglasile su se u sledećem:

Član 1

Strane ugovornice se obavezuju da će, pod uslovima predviđenim ovom konvencijom, jedna drugoj izdavati lica koja se nalaze na teritoriji jedne od dve države a koja se gone zbog krivičnog dela ili se traže radi izvršenja kazne od strane sudskeih organa druge države.

Član 2

Ima mesta izdavanju u slučaju:

- ako jedna ili više radnji, prema zakonodavstvu obe države, predstavljaju krivična dela za koja je propisana kazna lišenja slobode od najmanje jedne godine ili teža kazna;
- ako su sudovi države molilje, za dela navedena u tački a) ovog člana, izrekli kaznu lišenja slobode od najmanje šest meseci;
- ako se radi o osudama za krivična dela za koja se, prema zakonodavstvu obe države, predviđa kazna lišenja slobode čije ukupno trajanje iznosi najmanje šest meseci pod

uslovom da se bar jedno od počinjenih krivičnih dela kažnjava po njihovim zakonodavstvima kaznom lišenja slobode od najmanje jedne godine.

Član 3

Izdavanje se neće odobriti:

- a) ako je lice čije se izdavanje traži bilo državljanin zamoljene strane u trenutku izvršenja krivičnog dela;
- b) ako je krivično delo počinjeno na teritoriji zamoljene države;
- c) ako je protiv traženog lica na teritoriji zamoljene države već doneta pravosnažna presuda za isto krivično delo;
- d) ako je krivično delo zbog kojeg se traži izdavanje izvršilo, van teritorije dveju država, lice koje nema državljanstvo jedne od njih a zakon zamoljene strane ne predviđa gonjenje za krivična dela iste vrste koje izvrši stranac van njene teritorije;
- e) ako je po zakonu jedne ili druge države u trenutku prijema zahteva nastupila zastarelost krivičnog gonjenja ili izvršenja kazne;
- f) ako je u državi koja traži izdavanje došlo do amnestije;
- g) ako se delo za koje se izdavanje traži, po oceni zamoljene strane, sastoji jedino u povredi vojnih obaveza;
- h) ako se po zakonu jedne od dveju država krivično gonjenje može preduzeti samo po privatnoj tužbi.

Član 4

1. Izdavanje se neće odobriti ni onda ako zamoljena strana delo za koje se izdavanje traži smatra kao političko krivično delo ili kao delo opštег prava učinjeno prvenstveno u političkom cilju.
2. Politički karakter krivičnog dela ne predstavlja po sili zakona smetnju za izdavanje ako se radi o napadu na život pojedinaca koji nije izvršen u otvorenoj borbi.
3. Odredbe ovog člana ne diraju u obaveze koje su strane ugovornice preuzele ili će preuzeti na osnovu međunarodnih višestranih konvencija.

Član 5

Izdavanje se može odbiti ako je u zamoljenoj državi za delo za koje se izdavanje traži već preduzeto gonjenje u trenutku prijema zahteva za izdavanje.

Član 6

1. Izdavanje se ne odobrava za carinska, poreska, taksena i devizna krivična dela.
2. Strane ugovornice mogu se ipak, razmenom nota, sporazumeti da, pod uslovima predviđenim ovom konvencijom, ima mesta izdavanju za sve ili pojedine vrste krivičnih dela predviđenih u prethodnom stavu.

Član 7

Ako je lice koje se traži osuđeno odlukom donetom u odsutnosti, izdavanje se odobrava pod uslovom da to lice ima pravo na obnovu krivičnog postupka u skladu sa zakonom države koja traži izdavanje.

Član 8

1. Radi primene ove konvencije, strane ugovornice opšte diplomatskim putem.
2. Zahtev za izdavanje i podneti dokumenti sastavljaju se na jeziku odnosno jezicima države koja traži izdavanje.

Član 9

1. Uz zahtev za izdavanje lica koje se krivično goni prilaže se, u izvorniku ili u overenom prepisu, nalog o hapšenju ili bilo koji drugi akt koji ima istu snagu, a izdat je u obliku koji propisuje zakon države koja traži izdavanje. U ovom dokumentu treba navesti okolnosti pod kojima je delo učinjeno, vreme i mesto izvršenja dela, pravnu kvalifikaciju i zakonske odredbe koje se odnose na delo, a u slučaju da je krivičnim delom pričinjena materijalna šteta navešće se, po mogućству, priroda i visina štete.
2. Uz zahtev za izdavanje osuđenog lica prilaže se, u izvorniku ili u overenom prepisu, pravnosnažna presuda.
3. U oba slučaja uz zahtev se prilaže tekst zakonskih odredaba koje se primenjuju na krivično delo i, po mogućству, lični opis lica i njegova fotografija kao i podaci koji se doprinose utvrđivanju njegovog identiteta i državljanstva.

Član 10

1. U hitnim slučajevima, sudske organe države molilje mogu, u cilju izdavanja, zatražiti privremeno pritvaranje traženog lica.
2. Zahtev za privremeno pritvaranje sadrži opis izvršenog krivičnog dela, trajanja propisane ili izrečene kazne, vreme i mesto izvršenja dela i, ukoliko je to moguće, opis traženog lica.
3. Zahtev se dostavlja sudske organima zamoljene države neposredno putem pošte ili telegrafa ili na svaki drugi pogodan način.
4. Ako se zahtev čini opravdanim, sudske organe zamoljene države udovoljiće zahtevu u skladu sa svojim zakonom.

5. Strana molilja biće odmah obaveštena u vezi sa njenim zahtevom, uz napomenu da će pritvoreno lice biti pušteno na slobodu ako zahtev za izdavanje ne bude podnet u roku od jednog meseca od dana prijema ovog obaveštenja. Ovaj rok se može produžiti najviše za petnaest dana.

6. Puštanje na slobodu ne sprečava ponovno pritvaranje, ako zahtev bude podnesen po isteku rokova određenih u prethodnom stavu.

Član 11

Radi primene ove konvencije, zamoljena strana može zatražiti od strane molilje da joj u određenom roku podnese dopunska obaveštenja i dokumentaciju.

Član 12

Po prijemu zahteva za izdavanje, ako su ispunjeni uslovi predviđeni ovom konvencijom, zamoljena strana preduzeće sve potrebne mere za pronalaženje traženog lica a, po potrebi, narediće i njegovo pritvaranje.

Član 13

1. Zamoljena strana obaveštava u razumnom roku stranu molilju o svojoj odluci u vezi sa zahtevom za izdavanje.
2. Ako zamoljena strana odbije zahtev za izdavanje, potpuno ili delimično, ona saopštava razloge odbijanja.
3. Ako je izdavanje odobreno, zamoljena strana obaveštava stranu molilju o mestu i vremenu predaje izdatog lica, kao i o trajanju pritvora.
4. Strane ugovornice mogu, na blagovremeni zahtev jedne od njih i ako okolnosti to nalažu, sporazumno odrediti drugi rok i, eventualno, drugo mesto za predaju traženog lica.
5. Ako strana molilja ne preuzme lice na mestu i u vreme određeno u stavu 3 ili stavu 4 ovog člana, ono će biti pušteno na slobodu po isteku roka od osam dana; na obrazložen zahtev strane molilje, ovaj se rok može produžiti za petnaest dana. Lice pušteno na slobodu ne može biti više traženo zbog istog krivičnog dela.
6. Ukoliko je potrebno, saopštenja u smislu st. 4 i 5 ovog člana mogu biti upućena na način predviđen u članu 10 stav 3 ove konvencije.
7. Odredbe ovog člana primenjuju se isto tako i u slučaju prebacivanja vazdušnim putem.

Član 14

1. Ako izdavanje jednog lica istovremeno traže više država zbog istog ili različitih krivičnih dela, zamoljena strana slobodno odlučuje o izdavanju, vodeći računa pri tom o

svim okolnostima, a naročito o državljanstvu traženog lica, mjestu izvršenja i težini krivičnog dela i redosledu pojedinih zahteva.

2. U slučaju predviđenom u prethodnom stavu zamoljena strana može, odobravajući izdavanje, ovlastiti stranu molilju da lice čije joj je izdavanje odobreno izda trećoj državi koja ga je istovremeno tražila.

Član 15

1. Ako se u zamoljenoj državi traženo lice krivično goni ili je osuđeno za neko drugo krivično delo, a ne za delo zbog kojeg se izdavanje traži, zamoljena strana će uzeti u rešavanje zahtev za izdavanje i o rezultatu obavestiti drugu stranu. Ako odluka bude pozitivna, izdavanje se odlaže do završetka krivičnog postupka odnosno dok kazna bude izdržana.

2. Ako bi odlaganje izdavanja dovelo u državi molilji do zastarelosti krivičnog gonjenja ili bi veoma otežalo sproveđenje sudskog postupka, ili ako to posebne okolnosti nalažu, zamoljena strana može, na obrazloženi zahtev, traženo lice privremeno izdati radi sproveđenja istražnih radnji ili eventualnog suđenja.

3. Izdato lice biće stavljeno u pritvor za sve vreme zadržavanja na teritoriji strane molilje i vraćeno zamoljenoj strani najdocnije u roku od tri meseca od dana privremenog izdavanja.

Član 16

1. Strana ugovornica kojoj je izdato traženo lice obaveštava drugu stranu ugovornicu o rezultatu krivičnog postupka protiv izdatog lica.

2. U slučaju osude, dostavlja se i prepis pravnosnažne presude.

Član 17

Izdato lice ne može biti gonjeno, suđeno, podvrgnuto izvršenju kazne ili bilo kojoj drugoj meri ograničenja lične slobode ili izdato trećoj državi za krivično delo izvršeno pre izdavanja, osim za ono krivično delo za koje je izdato, izuzev u sledećim slučajevima:

a) ako zamoljena država na to pristaje;

b) ako izdato lice ne napusti teritoriju države molilje u roku od 30 dana od dana okončanog postupka ili izdržane kazne; u ovaj rok ne računa se vreme za koje izdato lice, nezavisno od svoje volje nije moglo da napusti teritoriju te države;

c) ako je izdato lice napustilo teritoriju države kojoj je bilo izdato pa se ponovo dobrovoljno vrati na njenu teritoriju.

Član 18

1. Ako se traži saglasnost zamoljene strane da se izdato lice krivično goni ili podvrgne izvršenju kazne za drugo delo učinjeno pre izdavanja, a ne za ono zbog kojeg je izdato, strana molilja je dužna da postupi na način predviđen u članu 9 ove konvencije.
2. Ako se traži saglasnost zamoljene strane da se predato lice izda trećoj državi, država koja traži izdavanje upućuje zamoljenoj državi zahtev sa svim prilozima koja je podnela treća država.
3. U slučajevima predviđenim u prethodnim stavovima ovog člana, uz zahtev koji podnosi država molilja prilaže se sudske zapisnike koji sadrži izjavu izdatog lica u vezi sa postupkom koji se vodi protiv njega i u kome je naznačeno da je tom licu omogućeno da zamoljenoj državi podnese svoje prigovore radi odbrane.

Član 19

Ako je u toku postupka izmenjena kvalifikacija dela, izdato lice se može goniti ili mu se može suditi samo ukoliko elementi prekvalifikovanog krivičnog dela dozvoljavaju izdavanje.

Član 20

1. Kad je izdavanje odobreno, predmeti koji su bili upotrebljeni za izvršenje krivičnog dela ili koji su bili pribavljeni izvršenjem dela ili dobijeni u zamenu za te predmete predaće se strani molilji.
2. Predmeti navedeni u prethodnom stavu biće predati i onda ako ne dođe do izdavanja traženog lica usled njegove smrti, bekstva ili drugih razloga.
3. Prava trećih lica na predmetima ostaju nedirnuta. Po okončanju krivičnog postupka vraćaju se licu kome pripadaju. Ako se identitet tog lica ne može utvrditi, vraćaju se zamoljenoj strani.
4. Zamoljena strana može privremeno zadržati predmete predviđene u stavu 1 ovog člana ako smatra da su joj potrebni u krivičnom postupku. Ona može zatražiti da joj se dostavljeni predmeti vrate uz obavezu da će ih vratiti čim to bude moguće s obzirom na krivični postupak koji se vodi na njenoj teritoriji.
5. Zamoljena strana nije dužna da vrati predmete pomenute u prethodnom stavu ako su njeni nadležni organi doneli odluku o konfiskaciji ili uništenju tih predmeta.

Član 21

1. Svaka strana ugovornica, na zahtev druge strane, odobrava tranzit preko svoje teritorije lica koje je ovoj izdala neka treća država. Zahtevu se prilaže dokumenti kojima se utvrđuje da se radi o krivičnom delu za koje ima mesta izdavanju u smislu ove konvencije. Pri tom se ne uzimaju u obzir odredbe člana 2 ove Konvencije koje se odnose na visinu kazne.

2. Zamoljena strana odobrava tranzit onim prevoznim sredstvom i na onaj način koji je za nju najpogodniji.

3. Zamoljena strana nije dužna da dozvoli tranzit svojih državljana, kao ni tranzit lica čije je izdavanje tražila ili namerava da zatraži.

Član 22

Troškove izdavanja i, eventualno, tranzita snosi država na čijoj su teritoriji nastali.
Troškove prevoza vazdušnim putem snosi strana molilja.

Član 23

Ova konvencija se primenjuje na celokupnoj teritoriji obe države.

Član 24

Svaka strana ugovornica saopštiće drugoj izvršenje postupka koji zahteva njen ustav za stupanje na snagu ove konvencije. Ona će stupiti na snagu prvog dana drugog meseca računajući od dana poslednjeg saopštenja.

Član 25

1. Ova konvencija se zaključuje na neodređeno vreme.

2. Svaka strana ugovornica može je u svakom trenutku otkazati, a ovaj otkaz stupa na snagu šest meseci računajući od dana kada druga strana primi otkaz.

Sačinjeno u Parizu dana 23. septembra 1970. godine u dva primerka na srpskohrvatskom i francuskom jeziku, s tim što su oba teksta podjednako verodostojna.

Za Vladu Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije, Ivo Vejvoda, s.r.	Za Vladu Republike Francuske, Harve Alphand, s.r.
---	---

ČLAN 3

Ova uredba stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu SFRJ".